

KKTC'nin Kıymetini Bilmeliyiz

İçeriği Yazan: [Ata ATUN](#) [1] Zaman: Pzt, 25/11/2013 - 17:22

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

KKTC'nin ilanının 30. Yılı.

Koskoca bir 30 yıl göz açıp kapayıncaya kadar geçti. Ortalama bir insan ömrünün neredeyse yarısından biraz az bir zaman dilimi bu 30 yıl.

1974 Mutlu Barış Harekatını hatırlıyorum daha dün gibi. Yağmur gibi yağan kurşunlar, hiç durmadan yanı başımıza düşen havanlar, korku, heyecan, üzüntü, ağlayışlar, açlık, susuzluk, yaralananlar, ilaç eksikliği, şehit olanlar, toplu mezarlar hepsi hala canlı canlı hafızamda.

Kıbrıslı Türklerin yaşama tutunma ve varolma mücadelesindeki en önemli köşe taşlarından bir tanesiydi 1974 Mutlu Barış Harekatı. Bence önemli olanlardan bir diğeri de Selimiye Camisinin yanındaki meydanda 1948 yılında yapılan mitingdi. O miting, gerçekte, nur içinde yatsın, rahmetlik Kurucu Cumhurbaşkanımız Rauf R. Denktaş'ın politik hayata gözlerini açtığı, liderliğe adım attığı gündü. Bence siyasi doğum günüydü.

Evladı-Fatihana'lara yani Türkiye Cumhuriyeti ilan edildiği vakit Türkiye Cumhuriyeti sınırları dışında kalmış, aynen bizler gibi ve bizim konumumuzda olan ve yabancı bir ülkenin sınırları içinde yaşamlarını sürdürmek zorunda bırakılmış Osmanlı evlatlarına, torunlarına bakıyorum. Olayları ve fırsatları zamanında değerlendirip, kazanıma çevirebilmiş olan başka bir Evlad-ı Fatihan topluluğu göremiyorum.

Bizim şansımız neydi, farkımız neydi ki kendi egemenliğimizi kurabilecek aşamaya gelebildik ve devletimizi ilan ettik. Belli ki Kıbrıs Türk halkının azmi, mücadelecilik ruhu, kenetlenmeyi bilmesi ve Dr. Behiç, Ali Dana, Necati Özkan, Faiz Kaymak, Dr. Fazıl Küçük, Rauf R. Denktaş ve benzerleri gibi daha birçok adlarını rahmetle andığım toplum liderlerine ve kanaat önderlerine sahip olmamızdı şansımız aslında. Mişon'un, Bereketçilerin, Alpay'ın, Bora'nın, Türkmen'in, Sanver'in, M. Erdal'ın, Kelami'nin, Fikri'nin ve daha nice adları sayfaları dolduracak kahramanların gayretleri, toplum olarak verdiğimiz mücadelenin bel kemiğini oluşturdu, diğerlerine örnek oldu.

Bizim kaderimizin, diğer bölgelerdeki Evlad-ı Fatihan'larınkinden farklı olmasının bir başka nedeni de Türkiye'de 1950-1960 yılları arasında iktidarda olan Demokrat Parti döneminde, bir evvelki CHP hükümetinin "Bizim Kıbrıs diye bir konumuz yoktur" diyen düşüncenin tam tersini taşıyan rahmetli Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu'nun, rahmetli Maliye Bakanı Hasan Polatkan'ın ve rahmetli Başbakan Adnan Menderes'in hükümette yer almalarıydı.

Bu üç güç birleşince, önce adada yaşamlarını sürdüren Kıbrıslı Türkler, Rumlarla eşit siyasi ve kurucu statüye yükseldiler sonra da 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kurucusu oldular, Türkiye de Lozan Anlaşmasının 16. maddesinin kendisine yarattığı hakla, 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Garantörü oldu.

Anavatan Türkiye'miz, toplum liderlerimiz ve halkımızın içindeki kahramanlarımız olmasaydı ne 1963-64 yıllarındaki saldırılara karşı koyabilirdik, ne de Rumların 11 yıl boyunca acımasızca bizlere

uyguladığı soykırıma karşı direnebilirdik.

1977 yılında rahmetli Denктаş ile Makarios arasında gerçekleştirilen I. Doruk Anlaşmasında iki liderin “Kıbrıs adasında var olan iki halkın ekonomik olarak ayakta durabileceği topraklara sahip olacak şekilde iki bölge ve siyaseten eşit Federal bir yapı” kurulması üzerinde mutabakata varmaları Kıbrıs konusunda yeni bir aşamayı oluşturdu. Bu anlaşmanın altına attığı imzanın kahriyle ölen Makarios’un yerine seçilen Meclis Başkanı Kyprianou, 1979 yılında rahmetlik Denктаşla yaptığı II. Doruk Anlaşmasında 10 maddeyi daha da geliştirmiş bir Federasyon yapısı altına imzasını attıktan sonra, EOKA’cı damarı tutmuş olmalı ki, veya da Rum Ulusal Konseyinden zılgıt yemiş olmalı ki, bu anlaşmayı bozmak için elden geleni yaptı ve Mayıs 1983 tarihinde BM’den çıkarttırmayı başardığı “Kıbrıs kararı”, 15 Kasım 1983 tarihinde KKTC’nin ilan edilmesinin yolunu açtı.

Bunu Evlad-ı Fatihanlar arasında bir tek biz başarabildik. Şimdi “Özgürüz”, “Egemeniz” ve “bizim seçtiğimiz temsilcilerimizin yönettiği demokratik bir devlet”e sahibiz. Kendi egemen topraklarımız içinde “Birinci sınıf vatandaşlarız”. Bunlar çok kıymetli ve bir çok ülkede var olmayan olgular.

KKTC’nin kıymetini anlamak için Avrupa Birliğini, Orta Asya Devletlerini veya da Orta Doğu’yu ziyaret etmenizi öneririm. Kimi çok pahalı, kiminde demokrasi yok, kiminde insan hakları yok, kiminde de yaşamınız garanti altında değil. En önemlisi de hiç birinin, başı sıkıştığı vakit hep yanında olan “Türkiye” gibi bir “Anavatanı” yok....

Prof. Dr. Ata ATUN

ata.atun@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (09/05/2024 - 10:06 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/kktc%E2%80%99nin-kıymetini-bilmeliyiz>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ata-atun>

[2] <mailto:ata.atun@politikadergisi.com>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>